

AK-29

První ročník, jedunácté číslo, datum z agitace vytlačené, bezcenné,

Spolupracovali: Jiří Kačur, J. Jenšovský a členové politického uskupení Strana zaskakující za ochořelého J.S.Chába

Rozhovor s Jiřím Kačurem, zásadovým kuřákem a opozicí

Co říkáte na vznik nového politického uskupení, které si říká Strana?

Vřele vítám toto uskupení na naší politické scéně. Konečně nová krev ve zkorinatěm řečišti skomírajícího demokratismu u nás. Jejich předseda si sice trochu šlape na jazyk, ale jeho názory jsou jasné a přehledné. Výborně chlupci, jen tak dál.

Souhlasíte bezvýhradně s jejich programem?

Pochopitelně to nemají jako nováčci úplně srovnané, ale částečně se s nimi ztotožňuji. Koneckonců jsem jim v knižním doporučení podal několik dobrých rad, takže toho se chlupci držte a dobře to dopadne. Zejména mne zaujalo jejich zdravé sebevědomí. Vždyť hlavní část jejich programového prohlášení je věnována přípravě oslav jejich desetiletého působení jako vládnoucí strany, jako by se rozumělo samo sebou, že v příštích volbách získají většinu, ale je to opravdu možné, protože jejich předvolební sliby jsou opravdu neodolatelné a je vidět, že se už něčemu přiučili a totiž tomu, že volič má krátkou paměť a že bezprostřední cíle jsou mu bližší než nějaké fantastické vize.

Neměl jste někdy sám ambice vstoupit do politiky? Velmi by Vám to slušelo.

Pochopitelně jsem o tom uvažoval a posilu jsem našel v četbě děl velkých historiků, u nichž se mi dostalo poučení, že dějiny jsou sice chaotickou záležitostí, ale že právě proto má charismatický jedinec značné šance na úspěch. Podívejte se na takového Rasputina nebo třeba takového Napoleóna, který ač malý postavou dokázal rozvrátit Evropu v průběhu několika let. Dokonce ani nemusíte být geniální. O tom nám historie podává s dostatek zábavných příkladů. Upřímně řečeno mému naturelu by ale spíše vyhovovala role tajného intrikána v pozadí za oponou.

Koho a proč považujete za posledního opravdového politika?

Mám li být pro změnu zase chvíli vážný, potom vám pochopitelně nemohu říci, že Antonín Novotný nebo Vasil Biľak. Odpovím vám podobněstím jak už je u mne zvykem a pochopitelně to nebude z mojí hlavy, nýbrž to bude příklad z literatury. Nedávno jsem si vyhrabal z banánové krabice, v nichž vozíme vykoupené knihy a v nichž je i skladujeme, vskutku neocenitelná krabice, ale abych neodbíhal od odpovědi. Byly to Hovory od starého čínského filosofa a učitele Konfucia, jenž se nezabýval v podstatě ničím jiným než uvažováním o tom jak správně řídit stát a snažil se i se svými žáky uvádět své zásady do života, což mu přineslo nejednu trampotu, ale nakonec se jeho učení stalo po tisíciletí státní filosofií ve staré Číně. Kniha má formu hovorů učitelé se svými žáky a je plná různých maxim a poučení. Jedno z nich mne zaujalo. Chcete-li někoho srovnávat, musíte být sami rovní a potom půjde vše samo. Je to volná parafráze. No a teď se spolu podívejme do minulosti a zkusme někoho takového v naší historii najít. Tiso? K.H.Frank? Gottwald nebo Husák? Snad Masaryk. Ano myslím si, že profesor Masaryk byl někdo, kdo se svého úkolu zhostil na výbornou.

Antikvářovo povzdychnutí

Aneb Hlas lidu, hlas Boží.. scénka se odehrává řekněme v nějakém pražském knihkupectví o polední přestávce. Skladník Karel se zastavil u pokladního Jana, nebo-li Honzy a zastihl ho nad rozevřenými novinami. Na pozadí jim poblikával monitor počítače s holými ženskými zadnicemi, protože pokladní byl schopen sledovat najednou jak zajímavé porno tak i článek pojednávající o nové korupční kauze s vyšších pater politické scény.

Karel. Už mě to vážně sere. Zase další zmrd, který se napakoval. To snad ani není pravda. Bývalý šéf nejvyššího bezpečnostního úřadu si nechá ulít na své jméno do Švýcarska třicet melounů.

Honza. Karle, kdybys nebyl takový debil, tak už sedíš někde v parlamentu a vyděláváš těžký prachy jako tenhle čurák. Mě spíš sere ta jeho domýšlivost. Blb si nechá poslat prachy na své jméno. To snad existují i rafinovanější metody jak si ulít prachy.

Karel. No jasně. Podívej se na toho bývalého premiéra, jak se ten kretén jmenoval? To je jedno. Zmrd. Teď si válí koule někde na Floridě a je vysmátý. Někdy mne napadá, že si koupím gumovou masku Batmana a vyletím do akce, abych všechny ty zkorumpovaný čuráky nakopal do prdele a dotáhl je do kriminálu.

Honza. No to by mohlo proběhnout podobně jak to kdysi udělali kluci z Mosadu s tím náckem Eichmanem. Já bych tu akci viděl asi takhle. Představ si toho zmrda někde u bazénu, kolem nějaké ty děvky...

Knižní doporučení

Které se netradičně promíchá s povzdychnutím, protože podobné rozhovory jste přátelé museli určitě zaslechnout třeba v tramvaji či na veřejných záchodcích či někde v restauraci a je jasné, že v nich rezonuje výrazné rozhořčení a zklamání běžného občana s politikou, které sdílíme i my v redakci našeho časopisu a proto jsme s povděkem přijali zprávu o vzniku nového politického subjektu příhodně pojmenovaného Strana, jehož úderné heslo - Jednota především - nás zaujalo a po několikahodinové diskusi jsme rozhodli nabídnout své služby těm sympatickým idealistům a stát se jejich tiskovým orgánem a poskytovat jim nejenom ideologický servis, ale také prostor pro šíření jejich názorů.

Rád bych tedy naše mladé nadšence upozornil na některé knihy, které by se jim v jejich politické kuchyni mohly hodit s tím, že pouze explicitně napíší starou implicitní pravdu, že historie je učitelkou života, takže za prvé by v příruční knihovničce začínajícího politika neměla chybět pozoruhodná novela švédského nositele Nobelovy ceny za literaturu Par Lagerkvista Trpaslík odehrávající se v renesanční Itálii na dvoře jistého knížete, kterému ovšem skrytě vládne zákeřný trpaslík. Věru poučná politologická studie mechanismů moci. Dále by tam každopádně neměl chybět Castiglioniův Dvořan a pochopitelně ani Machiaveliho Vladař, z nichž adept politických nauk může načerpat nejednu užitečnou radu, kterou obohatím jedním vhodným doporučením. Přátelé hodlající vstoupit na politické kolbiště pořídte si prsten s odnímatelným kamenem s malou skrytou dutinkou vhodnou k ukrytí jedovatého prášku. Může se to hodit někde na recepci. Ušetříte čas a odpadne vám protivník a vaše cesta nahoru bude jednodušší. Ne abyste použili plutonium jako ti matlaloové v Londýně při likvidaci onoho bývalého ruského agenta, který začal zpívat a dopadlo tak, že ti blbci zamořili pomalu celé město. Takhle ne. Vše musí proběhnout tiše a hlavně nenápadně.

Tiskové vyjádření k existenci tohoto plátku vydané Stranou

My, činní zastupitelé Strany, kteří se budou podílet na tvorbě tohoto čísla časopisu AK-29 se tímto vyjadřujeme k jeho faktické existenci. Časopis tvořený Jiřím Kačurem, J. S. Chábem, téměř post mortem a Jonášem, který fakticky jen trčí v tiráži bez činnosti je svým způsobem přínosný. Jak vysvětlit slovní spojení „svým způsobem“? U naprosto nepodstatných informací, které jsou informacemi jen proto, že se tak tváří, jinak jsou bohapustou mystifikací a klamstvem, se tu objevují zřídka i informace méně nehodnotné.

Co říká obsah předchozích čísel časopisu o autorech?

Jsou hraví. Beze sporu. Ale nějak nám připadá, že hravost je tu někdy na přítěž pochopitelnosti textu. Často se autoři zahrabou do natolik absurdních tezí, že z toho nevyjdou jakožto vítězové, ale jakožto blbci. Ale je to jejich pověst, kterou si špiní, takže je to vlastně nenapadnutelné. Jde vidět, že si autoři, a to všichni tři, včetně v povzdálí postávajícího Jenšovského, jakéhosi mlčícího gurua této šaškárny, nevšímají té bažiny nelogičnosti, která se jim rozlévá pod chodidly a která se je snaží vyžrat z tohoto světa. Svět není postaven na tom si ze všeho a bezuzdně dělat legraci. A to je fakt, který autorům stále nedochází, ale dojde. Na tom jsme se všichni shodli. Jen čekáme, kdy si autoři začnou dělat legraci i z Alláha, židů, romů nebo křesťanů, nacistů, heterosexuálů, homosexuálů, feministek, antifeministek. To jsou témata, kterých se nesmí nikdo bez úcty dotknout. Máme pocit, že autoři potratili cestou ze školy, kde se tak šikovně naučili pravopis, svou korektnost.

Některá témata jsou nedotknutelná!!!

Jen málokdo se odvážil jich dotknout a když to udělal, většinou padl přímo na hubu.

Nekorektnost by se měla potírat. Dává lidem k dispozici jistý nadhled a ten ne každý potřebuje a vyžaduje.

Filmový krat'as

Autor : Bc. Karel Vír, člen Strany za Zlínský kraj

No, abych se přiznal, tak na filmy moc nekoukám. Tahle kolonka na mě vlastně zbyla, protože je nejdelší a nikdo se s ní nechtěl vypisovat a já jsem nejmladší ve Straně, tak jsem musel ustoupit.

Ale co vám mám povídat o filmech?

Jako viděl jsem ty americké trháky, jako asi každý. Ale o těch nikdo slyšet nechce.

Dobře, pro dobro věci si půjdu pustit nějaký klubový film. Ale nechce se mi. Bože!! Oni jsou všechny s titulkama!!! Ach.

Tak přátelé dost. Koukl jsem se na to. Komentáře slibovali, že je to drama z věznic. Jakási vzpoura. Jistě. Líbil se mi začátek. Dovolím si citovat : „Zavřeli mě v šestnácti. Velkej kus mě je stále šestnáctiletý. Teď je mi čtyřicet šest. V šestnácti jsem vzal holku do kina. Cejtíl jsem tu její kundu. Dokonce jsem na ní i šáhl. Ale nikdy jsem nebyl v ní.“

Ale po slibném začátku přišla hrůza, nepochopitelná a úděsná hrůza nudy. Pořád tam někdo pobíhal, krvácel a pronášel vznešené hovory o Bohu, ne, vlastně o bohu, s velkým písmenem se teď bude psát jen Strana. Usvědčení masoví vrazi filozofy. Nemám takové umění rád. Z hovádka nemůžete dělat statkáře. To je o příkoř na člověku.

Film se mi nelíbil. Byl na mě asi příliš sofistikovaný. Jo a jmenuje se [Ghosts of the Civil War](#). A jako hrál tam Nick Cave, kterého znám, protože nazpíval docela pěknou písničku s [Kylie Minoque](#) a taky s [PJ Harvey](#). A ještě jednu docela pěknou nazpíval, ale kazí mu to tam ten druhý [divný chlap](#). Jinak to je, jak tak koukám, také pěkná fušeřina uřvaná.

No, ve filmu nezpíval vůbec, spíš řval jak smyslů zbavený. To se mu teda moc nepovedlo. No, lepší na takové filmy vůbec nekoukat.

No, a teď už fakt nevím, co sem mám napsat. Mně se ten film prostě nelíbil. Nechápu, jak v tomhle může někdo něco hledat. Vždyť z toho na člověka padne akorát taková nechťná deprese.

Ne, já fakt už nevím. Proč mi nedali to dětské okénko? Měl jsem připravenou takovou dětskou říkanku. Věděli, že to chci a stejně mi dali tuhle krávu nekonečnou. Skonči už prostě, kterej mám naplnit písmenama. Skonči. Přestaň už bejt tak hloupě nezaplňnej. Sakra. To je práce tohleto. Proto jsem studoval, abych někam psal nesmysly o ničem?

Poetické (t)řeštění (sociální problematiky)

Autor : Mgr. František Měřínský, tajemník Strany

řešit sociální problémy s elegancí pro Stranu je prvořadým úkolem, je-li dostatečné množství garancí jen ten problém nesmí býtí volem

volem trkavým a vzpurným ale kravkou dojnou a mazlivou to pak může býtí Strana vzorným mezníkem, ne Stranou hroživou

vyskytle-li se problém morální vezmem kropáč, řešíme, klohníme zničíme ten problém sociální a pak si v skrytu ega honíme

ale co s problémem, nalepte ho k hovnu klihem naše politika, to je slastný výkřik života zmizí muka životní, navždy dáme hovnům sbohem odpadne korupce, zničí se levota

hlasem straně, příznáte příslušnost k státu a národu, neřešte nasranost

Zprávy z jiné společnosti

Autor : Mudr. Prokop Dura Csc., náměstek předsedy Strany

- * Co si mám jako představit pod pojmem jiná společnost?!?
- * Jediné, co mě napadá, je vulgárnost nekorektnosti, kterou autoři tohoto plátku prosluli.
- * Ne, nezúčastňuji se tohoto projektu z vlastní vůle. Bylo mi to jaksi nakázáno. Ignorovat fenomén AK-29 nejde. Buď se pohoršit, nebo zamilovat.
- * Já se pohoršuji.
- * Říkal jsem jim – nelezte do toho, dělají si z vás nemístnou legraci – ale oni jakoby neposlouchali. Že prý chtějí být bližší lidu. Ale autoři tohoto paskvilu nejsou lidé, které bychom měli chtít oslovovat. U hospodského stolu jsme začali brblat, tak abychom nedobrbli. Teď a tady.
- * Ale byl jsem přehlasován.
- * My jsme ta jiná společnost, teď mi to došlo.
- * Ano, předseda je inspirativní. Milý. Rozhodně inteligentní. Ale jeho otevřenost se snad dá přirovnat až k vyhrzlosti.
- * Některé body naší politiky si musíme ještě ujasnit, to je jisté.

Dětské okénko

Autor : Bc. Jarmila Stará-Nováková, sekretářka

Děti by se měly vést k lásce ke svému politikovi už od prvního batolecího zájmu o okolí, ne-li už před ním. Je s podivem, že hračkářství se neplní bustami státníků. Jejich skládačkami. Proč chrastítka nemají hlavy našich předních zákonodárců?

Jednoduchá odpověď. Nikdo si do této chvíle nedokázal tuto oblast budoucích voličů „předplatit“. To se změní s nástupem naší Strany. Každé dítě bude mít již naroubovaný vztah k naší Straně.

Vypěstovat v dětech lásku ke svému politikovi. Proč ne?

Jistě někoho napadne, že toto ovlivňování rodin nám neprojde. Stačí jediný zásek. My, jakožto členové Strany, zadáme animačnímu studiu Pixar úkol stvořit pohádku, kde budeme hlavními hrdiny. V tu ránu nás bude chtít každý. Vždyť pohádky teď už jsou jen reklamou. Ničím jiným.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Autor : Jaroslav Tvrđý, člen Strany za Pardubický kraj

Hudba se v posledních časech oddala komerci, drazí přátelé. Není výjimkou vyrazit na koncert a dostat se na meeting několika firem se sortimentem od tématicky ještě uspokojivých přehrávačů mp3 až k naprosto nevhodné reklamní kampani na zahradní sakrabazény. Co mají společného sakrabazény s kytarovým sólem se optejte po koncertu organizátorů.

Hudba se, jak se Straně, nebo alespoň jejímu tvrdému jádru z Pardubického kraje, zdá, dostává na pomezí neprosté ztráty soudnosti.

Propůjčila se ďáblu, dalo-li by se tak říct.

Budu se snažit prosadit, aby na koncertech byla jen hudba. Nic jiného. Prožitek z hudby se s asistencí reklam stává jakousi prostitucí s devatero kondomy nataženými na chtivý úd vlastního hudebního vkusu. Vytřeštit slastí očí při dokonalé melodii a nechat se do nich praštit upoutávkou na hladce vyholené nohy firmou tou a tou.

Odhudebněla hudba do předpekli výprodeje.

A nejhorší je, drazí přátelé, že hudbu začali dělat sami výrobci reklam, aby se produkt lépe prodával. Texty stylu : „Budu tvá, budu motýlem, kterého laskáš, jen když si koupíš bazén firmy Topil a synové“, jsou urážkou posluchače.

Dieta v politickém životě

Autor : Dita Konopná, člen Strany za Středočeský kraj

Tak jako všichni jsme přežraný tím nekonečným trmácením od názoru k názoru. Člověk ty jejich ohnivý výroky nestačí ani sledovat, natož je honit s logikou. Tak jsem já osobně, Dita Konopná, vymyslela politickou dietu.

Dejme jako příklad s bandáží žaludku. Jak se ta potvora vůbec provádí, že?

Tak jako nahodíme implantovanou manžetu a ta rozhodí žaludek na dvě části. Můžem si pod tím představit třeba přesýpací hodiny, to je jedno. No, takže, horní část žaludku bude mít po řežbě tak jako asi 20 až 30 ml. To se naplní i nedejchutím. Takže po malejch porcích následuje přežranost. Což je hustý.

Máme ty dvě části. Vrchní, spodní. Na straně ty vrchní je u manžety balónek a ten, když se nafoukne, tak se ještě víc utlačí ta část vrchní. O to míň papání se tam vejde. Proto se bandáží může říkat nastavitelná. Člověk si přifoukne svoje nejezení. Hustě já. No, ale bandáž funguje i bez nafukování. Ono ostatně nafukování dělá neplechu. Stejně je to jedno, bandáž je vratná operace. Odoperovat se dá, tak klid.

A teď jak to jako narafičit na politiky, že jo.

Jednoduchý. Politik si stoupne před mikrofon v té sněmovně a řeční, že jo. Řeční. A někde vzadu, aby ho nikdo neviděl, je schovanej takovej jeden a ten bude pomalu, neznatelně ten mikrofon ztlumovat. To jako že se mu ten mikrofon bude ztišovat. Ale však my si rozumíme, že jo. No a to je moje politická dieta.

Politik, kterému takhle jako zhubne projev, se víc projevovat nebude. Znejistí. Bude myslet, že je to jeho vada. Hendykep, jako ne? Takže toho papkání už se do sněmovny tolik nevejde. Politika zestruční. Politik se bude snažit říct všechno v první minutě, protože nabyde po zkušenostech tucha, že bude zase zavádovanej. A to je moje, Dita Konopná, politická dieta. A jako jsem na ni fakt krutě hrdá.

Co je to copywriter

Autor : [Warstar066](#), IT poradce Strany

Copywriterská práce je, ať si říká kdo chce co chce, otročina marketingu. Člověka najmou, člověka zneužijí, člověka odkopnou. Básníci zahájili ohromnou migraci právě za copywriterskou činností. Teď už není doba pro poémy o hrdinských činech, o nekonečné lásce. Je čas na slogan. Zapijte ho vlastním průjmem a šupky hupky do pelíšků. Do nevědomí, kde člověka netrápí, že už je z něj jen skořápka.

Zatím nejsme anonymous, ale nemáme k tomu daleko. Není to boj za blbosti. Je to boj za navrácení lidskosti. Příštím nabouraným webem bude... Co já vím, něco mě pak napadne, teď nemám čas. Jo a na stránkách Strany dělám, ale nestíhám. Fakt se snažím co to dá.

Antikvářovo pojednání o... filmu Křižník Potěmkin, o němž se pochvalně píše v každé filmové příručce jako o skvělém přínosu pro světovou kinematografii, ale nás upřímně momentálně nezajímá křižník, nýbrž Potěmkin, milec carevny Kateřiny, který pro ni vybuřoval při její plavbě po Volze ony proslulé potěmkinovské vesnice, o nichž bychom jakožto hlásné trouby Strany také měli něco vědět a něco o nich říci. Tak se porozhlédněme po těch dnešních Potěmkiňech, po těch bývalých ministrech, premiérech či magistrátních úřednících a pojďme hledat onu pověstnou devítioocasou kočku, abychom jim vyprášili kožich a pojďme konečně nalézt nějakého Janošika nebo Horymíra se Šemíkem, aby tady už jednou udělali pořádek...

Soutěž...

Soutěž je v plném proudu.

Kdo se nestihl přihlásit s odpovědí nevyhraje nový typ Škody A Entry, který brzy opustí výrobní linku.

Cenu do soutěže věnovala Strana.

Správnou odpověď je třeba zaslat na email info@kacur.cz

Budeme se těšit na odpovědi i šťastný úsměv výherce.

Rozhovor se zakládajícím členem a předsedou Strany Konrádem Polákem

Co bylo popudem ke vzniku vaší strany?

Všichni začali brblat. My jsme u brblání nepřestali. My jsme jím začali. Dobrblali jsme se až k založení politické strany.

Jistě, brblání, jak říkáte, teď nabralo velkých kadencí. Ale ač jste brbláním začali, čím miníte pokračovat? Co je Vaším programem? Přeci jenom musíte na něco nalákat voliče.

Samozřejmě, mít jako politický program brblání, to bychom se příliš neodlišovali od ostatních politických subjektů. Ač nejsme podnikatelé, podívali jsme se na politiku jako na ekonomickou sféru, kdy je třeba vyplnit otvor, abychom měli možnost oslovit dostatečný počet zákazníků. Nalézt produkt, který jinde není k dostání. Anebo bychom měli vzít všechno co na trhu je a udělat z toho nadnárodní mišmaš, který osloví všechny.

Zajímavá myšlenka, jen mě...

Počkejte. To není jen myšlenka, to je smysl celé naší politiky. Co na trhu chybí? Soudružnost. Jednota. Takové to lidské povědomí o tom, že jsme lidé. Nic jiného, jen lidé. Politické spektrum rozděluje lidstvo na spoustu nesmiřitelných táborů, kdy jeden příznivec jedné politické myšlenky snad až pudově nesnese jiného příznivce jiné politické myšlenky. A díky tomu se nikdy nedojde ke konsensu. Nikdy se nenajde řešení, protože vždy tu bude neklamný odpor a někdy až trucovitá opozice.

Takže Vaším politickým programem je?

Nerozdělovat se. Být všichni se všemi. Souhlasit s tím, i s tím druhým.

Podívejte se na to takhle. Hodně se teď začlo mluvit o novém světovém řádu. Pro spoustu lidí důvod pro výsměch, pro jiné důvod k obavám. My jsme v novém světovém řádu našli inspiraci. Proč, ptám se, proč si nezaložit svůj nový světový pořádek? Začít od píky. Spojit se ne proti někomu, ale pro všechny.

Dostí kuriózní názor, když si uvědomíte v které zemi ho chcete prosazovat.

V které?

V postkomunistické, kde všechno bylo všech z donucení. Třeba se to nebude každému líbit.

To je dosti rurální názor, pane redaktore. Společnost pokročila, překročila svůj stín minulosti a může se vrhnout chutě do dalších dimenzí dějin. Komunismus byl špatně pojatý. Byl postaven na uzmutí práv jedné skupiny obyvatel na úkor druhé. Na tomto celý komunismus stál a také padl. My ze Strany nechceme nikomu upírat žádná práva. Lidská společnost je nejtvořivější ve svobodě. A tuto svobodu my chceme až nezřízeně podporovat.

I přes mrtvoly?

Ale pane redaktore!

Promiňte. Takže...

Uvědomte si, že lidstvo je tragicky rozdělené a to je jeho slabina. Cílem nového světového řádu v našem podání je sjednotit všechny se všemi. Nehledět na politické smýšlení, neohlížet se na názory, ale všechno to sjednotit pod jediná křídla. Pod křídla Strany.

Dobře. Obrátme list. Podívejme se na praktické názory naplňující Vaši Stranu. Co byste udělali s romskou otázkou, která se na Šluknovsku přeměnila na vykřičník?

Heleďte se asi takhle. Já tyhle populistické otázky řešit nebudu. Jakmile se tam ti blázni posekali a servali nabalila se na to neskutečná hromada populistů, kteří z toho dělají ohromný problém a tím se zviditelňují pro další volby nebo pro co jiného. Takoví mi nejsme. My se věnujeme otázkám vážným pro stát, pro lidstvo. My míříme výš než do stoky Šluknovského výběžku.

Počkejte. Ale jakožto řídicí aparát státu byste musel k problému zaujmout nějaký postoj.

Obrácen k problému zády není postoj? Ne, dělám si legraci. Tak samozřejmě. Romská situace na Šluknovsku i jinde si žádá řešení. A my to řešení máme. Jen ne připravené, ale jako koncept v hlavách. Ovšem i to je řešením. V našem novém světovém pořádku není prostor pro problémy, ale pro jejich řešení. Musíme nutně měřit dvojím metrem. To je důležité. Nevím sice zatím proč, ale je.

Ale to si dost vážně odporuje s Vaším pojetím politiky. Dvojí metr. Předpokládal jsem, že bez rozdílu.

Ano, a předpokládal jste správně. Ale svobodu nemůžete nastavit ze dne na den. Je potřeba příprav. Nový světový řád se musí díť za souhlasu všech a ten souhlas my si musíme vybudovat.

Jak?

Heleďte pane redaktore, my ten politický program ještě nemáme celý sepsaný a promyšlený. Zatím jsme u vzletných představ našeho nového světového řádu, to je, jak jistě uznáte, dosti obšírné téma, které nemá samozřejmě odpovědi na konkrétní problémy. Dejte nám ještě měsíc, dva. Sepsat názor k veškerému dění, které se na světě děje, to je nesmírná práce. Ale proč? Protože je všechno rozhádáno, rozevláto do spousty názorových skupin. A to se pokusíme zvrátit. O romské otázce jsem se rozhovořil jakožto občan, ne jakožto předseda Strany. Musíme vymyslet jak smontovat dohromady svobodu jedněch, aby z toho ti druzí nekrváceli.

Nu, přeju Vám mnoho štěstí.